

Nr 207

Av fröken **Karlsson** och fröken **Wetterström**, om beredande av
*möjlighet för lärare på skolans lågstadium att få sin
utbildning förlagd till lärarhögskolan.*

I och med att beslutet om samordning vid samma utbildningsanstalter av små- och folkskollärarytbildningen i höstas trätt i kraft har åter skolkommissionens förslag, att samtliga lärarkategorier, däri inbegripet lågstadiets lärare, skall kunna få sin utbildning förlagd till lärarhögskola, aktualiserats.

Nuvarande statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet herr Edelman har på läroverkslärarnas kongress 1954 givit den uppfattningen till känna att lärare, som skall undervisa inom en och samma skolform, även bör få sin utbildning förlagd till samma utbildningsanstalt, vilket skulle betyda, att både lågstadiets, mellanstadiets och det högre stadiets lärare skulle kunna få sin utbildning på lärarhögskola. Dåvarande ecklesiastikministern herr Persson i Skabersjö var emellertid vid denna tidpunkt icke beredd att genast taga med småskollärarna i planen för lärarhögskolan. Han yttrade härvid följande: »Jag har för avsikt att efter kontakt med högskolans styrelse och rektor återkomma till denna fråga, innan lärarhögskolan påbörjar sin verksamhet.» Trots detta löfte av ecklesiastikministern beslöt riksdagen på statsutskottets inrådan, att man skulle vänta med att ta ställning till småskollärarkårens utbildning inom lärarhögskolan, tills man fått erfarenheter av lärarhögskolans verksamhet.

Med utgången av vårterminen 1958 har lärarhögskolans verksamhet pågått i två läsår. Tiden torde därför vara mogen för att ånyo ta upp frågan om lågstadielärarnas tillträde dit — nota bene sökande med studentexamen. De skäl som främst talar härför är: vikten av att lärare inom samma skolform under utbildningstiden erhåller nödig kontakt, att lågstadielärarnas behov av psykologisk och pedagogisk utbildning bättre kan tillgodoses samt det faktum, att mellanstadiets och lågstadiets arbetsområden delvis sammanfaller därigenom att småskollärare med hänsyn till B 1-formen skall utbildas för undervisning i fjärde klassen, som hör till mellanstadiet. Vidare synes det vara angeläget, att även lågstadiets lärare beredes tillgång till och får medverka i vid lärarhögskola bedriven forskning som har särskild betydelse för lågstadiet — exempelvis beträffande läs- och skrivsvårigheter. De senare åren har uppvisat ett allt större antal sökande med studentexamen, vilket framgår av följande siffror för småskollärarinneseminariet i Landskrona.

<i>År</i>	<i>Antal sökande</i>	<i>Därav med studentexamen</i>
1954	268	15
1955	385	34
1956	443	41
1957	505	74

vilket innebär en ökning av antalet studenter från 5,5 procent till 15 procent. För hela landet var 1956 antalet på småskollärlinje intagna med studentexamen 20,9 procent, 1957 38,1 procent. Det förtjänar anmärkas, att höstterminen 1957 i Lund intogs så många elever med studentexamen — 24 — att de tillsammans bildade en hel klassavdelning. Det kan med hänvisning till dessa uppgifter förutses, att även i framtiden ett stort antal studenter med fallenhet för »småskolläraryrket» kommer att anmäla sig som sökande till en vid lärarhögskola förlagd utbildningslinje.

Med åberopande av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att lågstadiets lärare må beredas möjlighet att få sin utbildning förlagd till lärarhögskola.

Stockholm den 24 januari 1958

Eva Karlsson

Karin Wetterström

Nr 208

Av herr **Larsson** i Hedenäset m. fl., i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till bidrag till vissa byggnadsarbeten inom det allmänna skolväsendet.*

(Lika lydande med motion nr 186 i Första kammaren)

Stockholm den 24 januari 1958

Harald Larsson
i Hedenäset

Jan-Ivan Nilsson
i Tvärålund

Einar Gustafsson
i Kårby

Karl Björkänge